

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.684 van 2 februari 2004
in de zaak A. 68.871/X-10.257.**

In zake : 1. Jean-Claude JANSSENS,
 wonende te 1330 RIXENSART,
 rue du Moulin 12,
 2. Philippe JANSSENS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. DENYS,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Grotehertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Claude JANSSENS en Philippe JANSSENS op 10 mei 1996 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 14 december 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende rangschikking als landschap overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen om reden van historische, wetenschappelijke en esthetische waarde, van het gebied "de vallei van de bruine beek" te Bonheiden (Bonheiden en Rijmenam) en Putte zoals afgebakend op bijgaand plan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 februari 1996;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 18 april 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. HENDRICKX die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het met het onderzoek van de zaak gelaste lid van het Auditoraat uit de bepaling van artikel 22, § 2, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, luidens welke de beschermingsbesluiten genomen op grond van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen hun rechtskracht behouden tot zij overeenkomstig genoemd decreet worden gewijzigd of opgeheven, ambtshalve besluit dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van huidig verzoekschrift;

Overwegende dat de verzoekende partijen in de laatste memorie als volgt antwoorden op deze ambtshalve exceptie :

"Uit de door het Auditoraat aangehaalde decreetstekst is helemaal niet af te leiden dat de beschermingsbesluiten die zijn totstandgekomen in toepassing van de voorheen geldende wettelijke bepalingen een hogere rechtskracht verkrijgen dan degene die zij voorheen hadden, laat staan dat deze beschermingsbesluiten kracht van decreet zouden hebben.

Uit deze tekst valt immers enkel af te leiden dat deze beschermingsbesluiten de rechtskracht die zij voor de inwerkingtreding van het Decreet hadden, behouden.

Dit wil dan ook zeggen dat deze beschermingsbesluiten, die voor de inwerkingtreding van het Decreet dd. 16 april 1996 werden uitgevaardigd, op basis van de wet van 7 augustus 1931 zoals herhaaldelijk gewijzigd en de rechtskracht hadden van een door de Raad van State vernietigbare akte, deze rechtskracht behouden, en dus ook na de inwerkingtreding van het Decreet dd. 16 april 1996 deze rechtskracht behouden, met dit enkel verschil dat zij worden geacht voort te vloeien uit het Decreet dd. 16 april 1996 in plaats van uit de wet van 7 augustus 1931 zoals herhaaldelijk gewijzigd.

Zulks blijkt overigens zeer duidelijk uit de tekst van artikel 22 §2 tweede lid van voornoemd decreet waar dit artikel stelt dat de beschermingsbesluiten die de inwerkingtreding van het Decreet dd. 16 april 1996 voorafgingen 'overeenkomstig dit decreet (kunnen) worden gewijzigd of opgeheven'.

Het decreet dd. 16 april 1996 bepaalt in zijn artikel 8 §6 dat de Vlaamse Regering, 'nadat de Koninklijke Commissie gehoord is, het besluit tot voorlopige bescherming geheel of gedeeltelijk (kan) opheffen'.

Nu uit de tekst van het Decreet moet worden afgeleid dat beschermingsbesluiten die zijn genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de Decreten dd. 13 juli 1972 en 14 juli 1993, onder bepaalde voorwaarden kunnen worden opgeheven bij besluit van de Vlaamse Regering, moet hieruit worden besloten dat de rechtskracht die aan deze beschermingsbesluiten wordt toegedicht bij artikel 22 §2 tweede lid van het Decreet dd. 16 april 1996 er een is die gelijk is aan de rechtskracht verbonden aan (...) besluiten van de Vlaamse Regering die genomen zijn in uitvoering van het Decreet dd. 16 april 1996, en dus helemaal niet de kracht van een Decreet hebben.

Nu de Raad van State onbetwistbaar bevoegd is om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarbij terreinen worden beschermd als landschap in uitvoering van het Decreet dd. 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, blijft de Raad bevoegd om kennis te nemen van beschermingsbesluiten die zijn genomen in uitvoering van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de Decreten dd. 13 juli 1972 en 14 juli 1993, nu het Decreet dd. 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen deze beschermingsbesluiten eenzelfde rechtskracht verleent als de besluiten genomen in uitvoering van voormeld Decreet dd. 16 april 1996.";

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie niet antwoordt op de ambtshalve exceptie;

Overwegende dat artikel 22, §§ 1 en 2, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, zoals gewijzigd bij decreet van 21 december 2001 bepaalt wat volgt :

"§ 1. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972, 14 juli 1993 en 6 juli 1994, wordt opgeheven voor de in het Vlaamse Gewest gelegen landschappen.

§ 2. De onder het stelsel van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, begonnen procedures tot bescherming als landschap worden voortgezet overeenkomstig bedoelde wet.

De beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, behouden hun rechtskracht tot zij overeenkomstig dit decreet worden gewijzigd of opgeheven.

Ten aanzien van deze beschermingsbesluiten gelden alle gevolgen die dit decreet verbindt aan de besluiten tot bescherming.

Voor beschermingsbesluiten, genomen met toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, wordt de lijst van de kadastrale percelen met eigendomstoestand gelijkgesteld aan het plan.

De bepaling van het vorige lid doet geen afbreuk aan de mogelijkheid om de rechtsgeldigheid te betwisten van individuele rechtshandelingen, gesteld met toepassing van de wet van 7 augustus 1931, voor zover de betwisting in rechte is opgeworpen voor de bekendmaking van het decreet van 21 december 2001 tot wijziging van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen.";

Overwegende dat voornoemd artikel 22, § 2, tweede lid, een loutere overgangsbepaling is die ertoe strekt de rangschikkingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931 te laten voortbestaan na de opheffing van de wet op grond waarvan zij werden vastgesteld; dat de ambtshalve exceptie niet kan worden aangenomen; dat er reden is de debatten te heropenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twee februari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.